

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 306 คน ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล ออกเป็น 4 ส่วน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (ตาราง 2-13)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 14 – 24) และ ข้อมูลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย (ตาราง 25)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 26 – 111) และ ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 112)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีขอมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 113)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 306 คน เพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ประจำภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควต้า (Quota

Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ และอายุ

อายุ (ปี)	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18	3	0.98	2	0.65	5	1.63
19	22	7.19	26	8.50	48	15.69
20	45	14.71	38	12.42	83	27.13
21	43	14.05	59	19.28	102	33.33
22	28	9.15	32	10.46	60	19.61
23	4	1.31	4	1.31	8	2.61
รวม	145	47.39	161	52.61	306	100

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 52.61 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.28 อายุ 20 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.42 และอายุ 22 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.46 ตามลำดับ และเป็นเพศชาย จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 47.39 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71 อายุ 21 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 และอายุ 22 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.15 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา และสาขาวิชา

สาขาวิชา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	9	2.94	8	2.61	16	5.23	4	1.31	37	12.09
คณิตศาสตร์	6	1.96	6	1.96	0	0	14	4.58	26	8.50
สถิติ	0	0	2	0.65	28	9.15	0	0	30	9.80
วิทยาการคอมพิวเตอร์	23	7.52	27	8.82	18	5.88	3	0.98	71	23.20
เทคโนโลยีชีวภาพ	5	1.63	4	1.31	2	0.65	23	7.52	34	11.11
เคมี	41	13.40	30	9.80	6	1.96	7	2.29	84	27.45
เทคโนโลยีสารสนเทศ	5	1.63	1	0.33	3	0.98	15	4.90	24	7.84
รวม	89	29.08	78	25.49	73	23.86	66	21.57	306	100

จากตาราง 3 พบว่า คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แบ่งหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีออกเป็น 7 สาขาวิชา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.08 โดยส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเคมี 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 และในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 78คน คิดเป็นร้อยละ 25.49 โดยส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเคมี 41 คน และวิทยาการคอมพิวเตอร์ 27 คนคิดเป็นร้อยละ 9.80 และ 8.82 ตามลำดับ

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 3 ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาสถิติมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.15 รองลงมาคือสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 18 คน และสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 และ 5.23 ตามลำดับ

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 4 ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.52 รองลงมาคือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 15 คน และสาขาวิชาคณิตศาสตร์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 และ 4.58 ตามลำดับ

หากพิจารณาโดยภาพรวมแยกชั้นปีและสาขาวิชาแล้วพบว่าคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.08 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จากการพิจารณาเฉพาะสาขาวิชา คือ สาขาวิชาเคมีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 27.45

ตาราง 4 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	ภาคการศึกษาล่าสุด		สะสม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	37	12.09	37	12.09
2.00 - 2.49	53	17.32	60	19.61
2.50 - 2.99	120	39.22	131	42.81
มากกว่า 3.00	96	31.37	78	25.49
รวม	306	100	306	100
ค่าเฉลี่ย	2.90		2.82	

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 120 และ 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.22 และ 42.81 รองลงมาคือช่วงมากกว่า 3.00 จำนวน 96 และ 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.37 และ 25.49 และช่วง 2.00 – 2.49 จำนวน 53 และ 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.32 และ 19.61 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลำดับในครอบครัว

ลำดับในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุตรคนโต	76	24.84
บุตรคนกลาง	33	10.78
บุตรคนเล็ก	104	33.99
บุตรคนเดียว	93	30.39
รวม	306	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ลำดับในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุตรคนเล็ก บุตรคนเดียว และบุตรคนโตในจำนวนสูง โดยเป็นบุตรคนเล็กมากที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 รองลงมาเป็นบุตรคนเดียว จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 30.39 และบุตรคนโต จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 24.84 ส่วนบุตรคนกลาง มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.78

ตาราง 6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	182	59.48
ญาติพี่น้อง	18	5.88
เฉพาะบิดา	17	5.56
เฉพาะมารดา	27	8.82
เพื่อน	34	11.11
คนเดียว	28	9.15
รวม	306	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 59.48 รองลงมาคือเพื่อนและบุคคลที่เหลือในจำนวนใกล้เคียงกัน

ตาราง 7 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	229	74.84
แยกกันอยู่	43	14.05
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	34	11.11
รวม	306	100.00

จากตาราง 7 พบว่า สถานภาพของบิดา/มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ด้วยกันมากที่สุด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 74.84 รองลงมาคือแยกกันอยู่ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 และบิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตาราง 8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพของบิดา และมารดา

อาชีพ	บิดา		มารดา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	89	29.08	63	20.59
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	5.23	12	3.92
พนักงานบริษัทเอกชน	46	15.03	48	15.69
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	16.34	79	25.82
เกษตรกร	64	20.91	52	16.99
รับจ้าง	14	4.58	18	5.88
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ว่างงาน	1	0.33	19	6.21
อื่นๆ	26	8.50	15	4.90
รวม	306	100	306	100

จากตาราง 8 พบว่า บิดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ข้าราชการมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.08 รองลงมาคือเกษตรกรและค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 64 และ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 และ 16.34 ตามลำดับ ส่วนมารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 25.82

รองลงมาคือข้าราชการและเกษตรกร จำนวน 63 และ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.59 และ 16.99 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงจำนวนเพื่อนสนิท

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 3 คน	103	33.67
4 - 7 คน	99	32.35
8 คนขึ้นไป	104	33.98
รวม	306	100.00
ค่าเฉลี่ย	6.77	

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 8 คนขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33.98 รองลงมาคือช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 – 3 คน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4-7 คน มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.98 ซึ่งโดยรวมแล้วมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก

ตาราง 10 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	85	27.78
ไม่ทำ	221	72.22
รวม	306	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 และมีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78

ตาราง 11 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ประสบการณ์	การเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม		การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	110	35.95	155	50.65
ไม่เคย	196	64.05	151	49.35
รวม	306	100.00	306	100.00

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 64.05 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 35.95 ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 50.65 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 49.35

ตาราง 12 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	9	2.94
ไม่เต็มใจ	11	3.60
เฉย ๆ	158	51.63
เต็มใจ	99	32.35
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	9.48
รวม	306	100.00

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เฉย ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 51.63 รองลงมาคือเต็มใจ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35

ตาราง 13 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้หลัก 7 อุดมศึกษาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุดมศึกษา พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	159	51.96
ไม่เคย	147	48.04
รวม	306	100.00

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุดมศึกษาพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง จำนวน 159 คิดเป็นร้อยละ 51.96 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุดมศึกษาพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 48.04

ส่วนที่ 2 ข้อมูลบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุดมศึกษากลุ่มช่วยขณะส่วนตน อุดมศึกษากลุ่มช่วยขณะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุดมศึกษาพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และ ข้อมูลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุดมศึกษา และกลุ่มอุดมศึกษา

ข้อมูลค่าเฉลี่ยของบัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุดมศึกษาที่ 1 ถึง อุดมศึกษาที่ 7 กลุ่มอุดมศึกษาเพื่อช่วยขณะส่วนตน กลุ่มอุดมศึกษาเพื่อช่วยขณะในสังคม และค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 7 อุดมศึกษาพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับบัญชีออมใจ

บัญชีออมใจ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด	
ฉันแสดงความ เมตตาและความเห็น อกเห็นใจต่อผู้อื่น	4 (1.3)	13 (4.2)	48 (15.7)	119 (38.9)	94 (30.7)	28 (9.2)	4.21 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ความสำคัญ ต่อข้อผูกพัน	3 (1.0)	6 (2.0)	40 (13.1)	115 (37.6)	120 (39.2)	22 (7.2)	4.34 (มาก)
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ ดีของผู้อื่นลับหลัง	8 (2.6)	22 (7.2)	69 (22.5)	106 (34.6)	81 (26.5)	20 (6.5)	3.95 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมสำหรับบัญชี ออมใจ							4.16 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 14 พบว่า ผลรวมสำหรับบัญชีออมใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และ อุปนิสัยย่อยในข้อฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และ 3.95 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด	
	ฉันสามารถให้ เวลาอย่างสมดุลใน แง่มุมต่าง ๆ ของ ชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	5 (1.6)	8 (2.6)	63 (20.6)	122 (39.9)	84 (27.5)	
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการ ของคนที่ฉันกำลัง ทำงานให้	4 (1.3)	11 (3.6)	42 (13.7)	121 (39.5)	104 (34.0)	24 (7.8)	4.25 (ค่อนข้างมาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับ ทำให้หมดแรง หรือหมดสภาพ	3 (1.0)	12 (3.9)	32 (10.5)	110 (35.9)	112 (36.6)	37 (12.1)	4.40 (มาก)
ผลรวมสำหรับ ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต							4.26 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 15 พบว่า ผลรวมสำหรับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนอุปนิสัยย่อยในฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน

และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม และ อุปนิสัยย่อยในชื่อเวลาทำงาน นั้นคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันทำล้งทำงานให้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 4.25

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)		
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด	
ฉันควบคุมชีวิต ตัวเองได้	5 (1.6)	10 (3.3)	39 (12.7)	91 (29.7)	115 (37.6)	46 (15.0)	4.43 (มาก)
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ ฉันไม่สามารถทำ ได้	4 (1.3)	10 (3.3)	44 (14.4)	120 (39.2)	97 (31.7)	31 (10.1)	4.27 (ค่อนข้างมาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบ ข้าง	2 (0.7)	7 (2.3)	49 (16.0)	105 (34.3)	116 (37.9)	27 (8.8)	4.33 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 1 บี- โปรเอกทีฟ							4.35 (มาก)

จากตาราง 16 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในชื่อฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ทั้งหมดความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ และ อุปนิสัยย่อยในข้อนี้รับผิดชอบต่ออารมณ์ และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ 4.33 ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	4 (1.3)	9 (2.9)	35 (11.4)	101 (33.0)	116 (37.9)	41 (13.4)	4.43 (มาก)
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	1 (0.3)	13 (4.2)	55 (18.0)	111 (36.3)	92 (30.1)	34 (11.1)	4.25 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	8 (2.6)	9 (2.9)	56 (18.3)	121 (39.5)	90 (29.4)	22 (7.2)	4.12 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ							4.27 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 17 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อนี้รู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 อุปนิสัยย่อยในข้อนี้จัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อยในข้อนี้เริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และ 4.12 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)						
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด	
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่าง ๆ (ไม่ ผัดวัน ประกันพ่วง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญ เปล่า และอื่น ๆ)	6 (2.0)	20 (6.5)	53 (17.3)	115 (37.6)	79 (25.8)	33 (10.8)	4.11 (ค่อนข้างมาก)
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่น ๆ ในแต่ละวัน	3 (1.0)	13 (4.2)	55 (18.0)	112 (36.6)	98 (32.0)	25 (8.2)	4.19 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำ ทุกวันมีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ใน ชีวิต	2 (0.7)	12 (3.9)	39 (12.7)	118 (38.6)	92 (30.1)	43 (14.1)	4.36 (มาก)
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่ สำคัญก่อน							4.22 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 18 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมี

ความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) และอุปนิสัยย่อยในข้อต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และ 4.19 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันเอง	3 (1.0)	8 (2.6)	41 (13.4)	106 (34.6)	117 (38.2)	31 (10.1)	4.37 (มาก)
ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น	5 (1.6)	6 (2.0)	28 (9.2)	98 (32.0)	123 (40.2)	46 (15.0)	4.52 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	2 (0.7)	11 (3.6)	34 (11.1)	111 (36.3)	98 (32.0)	50 (16.3)	4.44 (มาก)
ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ							4.45 (มาก)

จากตาราง 19 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันเอง อุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37, 4.52 และ 4.44 ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การ เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด	
ฉันเป็นคน อ่อนไหวต่อ ความรู้สึกของ ผู้อื่น	3 (1.0)	14 (4.6)	46 (15.0)	99 (32.4)	110 (35.9)	34 (11.1)	4.31 (ค่อนข้างมาก)
ฉันพยายามทำ ความเข้าใจถึง มุมมองของผู้อื่น	4 (1.3)	6 (2.0)	42 (13.7)	122 (39.9)	101 (33.0)	31 (10.1)	4.32 (ค่อนข้างมาก)
เวลาฟัง ฉัน พยายามทำความเข้าใจ ผู้พูดจาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จาก มุมมองของฉัน เท่านั้น	3 (1.0)	7 (2.3)	46 (15.0)	120 (39.2)	97 (31.7)	33 (10.8)	4.31 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมสำหรับ อุปนิสัยที่ 5 การ เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา							4.31 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 20 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่น
เข้าใจเรามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉัน
พยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยในข้อเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูด
จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเป็นคนอ่อนไหว

ต่อความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3, 4.32 และ 4.31 ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น	5 (1.6)	6 (2.0)	49 (16.0)	141 (46.1)	74 (24.2)	31 (10.1)	4.20 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า	2 (0.7)	9 (2.9)	62 (20.3)	115 (37.6)	89 (29.1)	29 (9.5)	4.20 (ค่อนข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	4 (1.3)	16 (5.2)	49 (16.0)	121 (39.5)	84 (27.5)	32 (10.5)	4.18 (ค่อนข้างมาก)
ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง							4.19 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 21 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยในข้อฉันเป็นคนที่มีความคิด

สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20, 4.20 และ 4.18 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	4 (1.3)	8 (2.6)	52 (17.0)	102 (33.3)	94 (30.7)	46 (15.0)	4.35 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น	4 (1.3)	10 (3.3)	42 (13.7)	119 (38.9)	87 (28.4)	44 (14.4)	4.33 (ค่อนข้างมาก)
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต	6 (2.0)	9 (2.9)	36 (11.8)	91 (29.7)	92 (30.1)	72 (23.5)	4.54 (มาก)
ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ							4.40 (มาก)

จากตาราง 22 พบว่า ผลรวมสำหรับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และ 4.54 ตามลำดับ ส่วน

นั้นพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยสำหรับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (แปดผล)
	จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)		มาก	มากที่สุด	
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มากที่สุด	
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	2 (0.7)	7 (2.3)	33 (10.8)	111 (36.3)	124 (40.5)	29 (9.5)	4.31 (ค่อนข้างมาก)
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	4 (1.3)	4 (1.3)	34 (11.1)	107 (35.0)	129 (42.2)	28 (9.2)	4.34 (มาก)
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	2 (0.7)	5 (1.6)	28 (9.2)	115 (37.6)	132 (43.1)	24 (7.8)	4.31 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 23 พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวและภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ทั้ง 2 ระดับอุปนิสัย ซึ่งกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

ตาราง 24 สรุปค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม อุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แยกแสดงรายอุปนิสัย

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีขอมใจ	4.16	ค่อนข้างมาก
ความสมดุลของการดำเนินชีวิต	4.26	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.35	มาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	4.27	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	4.22	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	4.45	มาก
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่น ก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา	4.31	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	4.19	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ	4.40	มาก
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	4.31	ค่อนข้างมาก
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	4.34	มาก
ภาพรวมอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	4.31	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 4.45 4.40 และ 4.34 ตามลำดับ ส่วนบัญชีขอมใจ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่น ก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และภาพรวมอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 4.26 4.27 4.22 4.31 4.19 4.31 และ 4.31 ตามลำดับ

จากตาราง 25 พบว่า อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มีความสัมพันธ์กับบัญญัติของความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะในระดับสูง โดยสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในระดับสูงมาก

ส่วนกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับสูง

ส่วนภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีความสัมพันธ์กับบัญญัติของความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอในระดับสูง โดยสัมพันธ์กับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับสูงมาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัย
กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ตาราง 26 แสดงเลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
(t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
สาขาวิชา	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	21	22	23	24	25
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับในครอบครัว	31	32	33	34	35
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	36	37	38	39	40
สถานภาพของบิดา/มารดา	41	42	43	44	45
อาชีพของบิดา	46	47	48	49	50
อาชีพของมารดา	51	52	53	54	55
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	56	57	58	59	60
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	61	62	63	64	65
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	71	72	73	74	75
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผล สูง	81	82	83	84	85

หมายเหตุ

A คือ บัญชีออมใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาข้อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาข้อใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาข้อใจ แตกต่างกัน

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับปัญหาข้อใจ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อใจ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
ชาย	145	4.04	0.835	0.069	0.349	0.013
หญิง	161	4.28	0.795	0.063		

จากตาราง 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยปัญหาข้อใจ มากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.349 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย

พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ความสมดุล ในการ ดำเนินชีวิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
ชาย	145	4.14	0.859	0.071	0.417	0.019
หญิง	161	4.36	0.808	0.064		

จากตาราง 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of

Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.417 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
ชาย	145	4.23	0.797	0.066	0.093	0.086
หญิง	161	4.38	0.680	0.054		

จากตาราง 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.093 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.089 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
ชาย	145	4.27	0.808	0.067	0.163	0.122
หญิง	161	4.40	0.727	0.057		

จากตาราง 30 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.163 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.122 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผล สูง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
ชาย	145	4.24	0.761	0.063	0.135	0.102
หญิง	161	4.38	0.663	0.052		

จากตาราง 31 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.135 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.102 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีบัญชี
ออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีบัญชี
ออมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับบัญชีออมใจ

32.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	53	4.06	0.976	0.134
20 - 21 ปี	185	4.21	0.795	0.059
22 - 23 ปี	68	4.12	0.762	0.092
ผลรวม	306	4.16	0.822	0.047

32.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.827	2	303	0.439

32.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.033	2	0.517	0.764	0.467
ภายในกลุ่ม	204.799	303	0.676		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20 – 21 ปี มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ สูง
ที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18– 19 ปี มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความ
แปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.439 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด

ไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.467 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีบัญชีเชื่อมโยง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	53	4.15	0.997	0.137
20 - 21 ปี	185	4.32	0.800	0.059
22 - 23 ปี	68	4.16	0.801	0.097
ผลรวม	306	4.26	0.839	0.048

33.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.921	2	303	0.399

33.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.964	2	0.982	1.400	0.248
ภายในกลุ่ม	212.539	303	0.701		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20 – 21 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18– 19 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.439 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.467 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	53	4.29	0.848	0.116
20 - 21 ปี	185	4.32	0.701	0.052
22 - 23 ปี	68	4.29	0.764	0.093
ผลรวม	306	4.31	0.740	0.042

34.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.745	2	303	0.475

34.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.100	2	0.050	0.091	0.913
ภายในกลุ่ม	166.869	303	0.551		
รวม	166.969	305			

จากตาราง 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20 – 21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18– 19 ปีและช่วงอายุ 22– 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวเท่ากัน เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.475 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.913 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	53	4.39	0.885	0.122
20 - 21 ปี	185	4.39	0.716	0.053
22 - 23 ปี	68	4.17	0.795	0.096
ผลรวม	306	4.34	0.768	0.044

35.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.583	2	303	0.207

34.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.537	2	1269	2.167	0.116
ภายในกลุ่ม	177.358	303	0.585		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18-19 ปีและช่วงอายุ 20-21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.207 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.116 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18 - 19 ปี	53	4.32	0.840	0.115
20 - 21 ปี	185	4.34	0.664	0.049
22 - 23 ปี	68	4.22	0.738	0.090
ผลรวม	306	4.31	0.713	0.041

36.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.333	2	303	0.265

36.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.817	2	0.408	0.802	0.449
ภายในกลุ่ม	154.318	303	0.509		
รวม	155.133	305			

จากตาราง 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20 – 21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 22– 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.265 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.449 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับบัญชีชื่อมใจ

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	89	4.07	0.908	0.096
2	78	4.27	0.791	0.090
3	73	4.11	0.754	0.088
4	66	4.22	0.805	0.099
ผลรวม	306	4.16	0.822	0.047

37.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.458	3	302	0.712

37.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.070	3	0.690	1.023	0.383
ภายในกลุ่ม	203.762	302	0.675		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจ สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.712 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.383 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	89	4.21	0.905	0.096
2	78	4.43	0.688	0.078
3	73	4.14	0.889	0.104
4	66	4.24	0.837	0.103
ผลรวม	306	4.26	0.839	0.048

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.999	3	302	0.394

38.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.624	3	1.208	1.730	0.161
ภายในกลุ่ม	210.879	302	0.698		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบ

ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.394 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.161 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	89	4.24	0.794	0.084
2	78	4.51	0.653	0.074
3	73	4.10	0.729	0.085
4	66	4.39	0.714	0.088
ผลรวม	306	4.31	0.740	0.042

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.473	3	302	0.702

39.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.366	3	2.455	4.646	0.003
ภายในกลุ่ม	159.603	302	0.528		
รวม	166.969	305			

39.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ชั้นปี ที่กำลังศึกษา(i)	ชั้นปี ที่กำลังศึกษา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1	2	-0.268	0.113	0.132
	3	0.148	0.115	0.648
	4	-0.149	0.118	0.660
2	1	0.268	0.113	0.132
	3	0.416*	0.118	0.007
	4	0.119	0.122	0.811
3	1	-0.148	0.115	0.648
	2	-0.416*	0.118	0.007
	4	-0.297	0.123	0.125
4	1	0.149	0.118	0.660
	2	-0.119	0.122	0.811
	3	0.297	0.123	0.125

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.702 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่

แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่ชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

สมมติฐานที่ 14

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1	89	4.36	0.809	0.086
2	78	4.53	0.626	0.071
3	73	4.16	0.772	0.090
4	66	4.30	0.825	0.102
ผลรวม	306	4.34	0.768	0.044

40.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.979	3	302	0.403

40.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.973	3	1.658	2.862	0.037
ภายในกลุ่ม	174.922	302	0.579		
รวม	179.895	305			

40.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ชั้นปี ที่กำลังศึกษา(i)	ชั้นปี ที่กำลังศึกษา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1	2	-0.160	0.118	0.606
	3	0.198	0.120	0.439
	4	0.056	0.124	0.976
2	1	0.160	0.118	0.606
	3	0.358*	0.124	0.041
	4	0.217	0.127	0.409
3	1	-0.198	0.120	0.439
	2	-0.358*	0.124	0.041
	4	-0.142	0.129	0.752
4	1	-0.056	0.124	0.976
	2	-0.217	0.127	0.409
	3	0.142	0.129	0.752

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.403 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4

ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่าเมื่อนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่ชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

สมมติฐานที่ 15

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มี
ประสิทธิผลสูง

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1	89	4.29	0.776	0.083
2	78	4.50	0.580	0.066
3	73	4.11	0.711	0.083
4	66	4.34	0.722	0.089
ผลรวม	306	4.31	0.713	0.041

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.786	3	302	0.503

41.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.975	3	1.992	4.033	0.008
ภายในกลุ่ม	149.158	302	0.494		
รวม	155.133	305			

41.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ชั้นปี ที่กำลังศึกษา(i)	ชั้นปี ที่กำลังศึกษา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1	2	-0.219	0.109	0.259
	3	0.175	0.111	0.480
	4	-0.056	0.114	0.970
2	1	0.219	0.109	0.259
	3	0.394*	0.114	0.009
	4	0.163	0.118	0.590
3	1	-0.175	0.111	0.480
	2	-0.394*	0.114	0.009
	4	-0.231	0.119	0.292
4	1	0.056	0.114	0.970
	2	-0.163	0.118	0.590
	3	0.231	0.119	0.292

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.503 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามึนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่ชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

สมมติฐานที่ 16

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีบัญชีอีเมล แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีบัญชีอีเมล ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีบัญชีอีเมล แตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับบัญชีอีเมล

42.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีอีเมล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วิทยาศาสตร์	37	4.261	0.839	0.138
คณิตศาสตร์	26	4.090	0.664	0.130
สถิติ	30	4.067	0.713	0.130
วิทยาการคอมพิวเตอร์	71	4.019	0.832	0.099
เทคโนโลยีชีวภาพ	34	4.206	0.672	0.115
เคมี	84	4.238	0.885	0.097
เทคโนโลยีสารสนเทศ	24	4.333	0.998	0.204
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.833	6	299	0.545

42.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.484	6	0.581	0.858	0.526
ภายในกลุ่ม	202.348	299	0.677		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.545 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.526 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 43 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วิทยาศาสตร์	37	4.234	0.797	0.131
คณิตศาสตร์	26	4.282	0.747	0.146
สถิติ	30	4.211	0.809	0.148
วิทยาการคอมพิวเตอร์	71	4.103	0.839	0.100
เทคโนโลยีชีวภาพ	34	4.353	0.696	0.119
เคมี	84	4.353	0.891	0.097
เทคโนโลยีสารสนเทศ	24	4.292	1.037	0.212
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.566	6	299	0.758

43.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.895	6	0.482	0.682	0.665
ภายในกลุ่ม	211.608	299	0.708		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพและสาขาวิชาเคมี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.758 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.665 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่ระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วัสดุศาสตร์	37	4.360	0.694	0.114
คณิตศาสตร์	26	4.407	0.608	0.119
สถิติ	30	4.036	0.611	0.112
วิทยาการคอมพิวเตอร์	71	4.082	0.826	0.098
เทคโนโลยีชีวภาพ	34	4.466	0.619	0.106
เคมี	84	4.461	0.735	0.080
เทคโนโลยีสารสนเทศ	24	4.378	0.816	0.167
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.475	6	299	0.827

44.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.134	6	1.522	2.884	0.010
ภายในกลุ่ม	157.835	299	0.528		
รวม	166.969	305			

44.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
วัสดุศาสตร์	คณิตศาสตร์	-0.047	0.186	1.000
	สถิติ	0.324	0.179	0.770
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.278	0.147	0.735
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.105	0.173	0.999
	เคมี	-0.101	0.143	0.998
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.018	0.190	1.000
คณิตศาสตร์	วัสดุศาสตร์	0.047	0.186	1.000
	สถิติ	0.371	0.195	0.726
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.325	0.167	0.703
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.059	0.189	1.000
	เคมี	-0.054	0.163	1.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.029	0.206	1.000
สถิติ	วัสดุศาสตร์	-0.324	0.179	0.770
	คณิตศาสตร์	-0.371	0.195	0.726
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-0.046	0.158	1.000
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.430	0.182	0.475
	เคมี	-0.425	0.155	0.275
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.342	0.199	0.813

ตาราง 44.4 (ต่อ)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
วิทยาการคอมพิวเตอร์	วัสดุศาสตร์	-0.278	0.147	0.735
	คณิตศาสตร์	-0.325	0.167	0.703
	สถิติ	0.046	0.158	1.000
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.384	0.152	0.382
	เคมี	-0.379	0.117	0.110
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.296	0.172	0.810
เทคโนโลยีชีวภาพ	วัสดุศาสตร์	0.105	0.173	0.999
	คณิตศาสตร์	-0.059	0.189	1.000
	สถิติ	0.430	0.182	0.475
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.384	0.152	0.382
	เคมี	0.004	0.148	1.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.087	0.194	1.000
เคมี	วัสดุศาสตร์	0.101	0.143	0.998
	คณิตศาสตร์	0.054	0.163	1.000
	สถิติ	0.425	0.155	0.275
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.379	0.117	0.110
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.004	0.148	1.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.083	0.168	1.000
เทคโนโลยีสารสนเทศ	วัสดุศาสตร์	0.018	0.190	1.000
	คณิตศาสตร์	-0.029	0.206	1.000
	สถิติ	0.342	0.199	0.813
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.296	0.172	0.810
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.087	0.194	1.000
	เคมี	-0.083	0.168	1.000

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

44.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
วัสดุศาสตร์	คณิตศาสตร์	-0.047	0.186	0.802
	สถิติ	0.324	0.179	0.070
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.278	0.147	0.060
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.105	0.173	0.542
	เคมี	-0.101	0.143	0.482
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.018	0.190	0.924
คณิตศาสตร์	วัสดุศาสตร์	0.047	0.186	0.802
	สถิติ	-0.371	0.195	0.058
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.325	0.167	0.052
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.059	0.189	0.757
	เคมี	-0.054	0.163	0.740
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.029	0.206	0.890
สถิติ	วัสดุศาสตร์	-0.324	0.179	0.070
	คณิตศาสตร์	-0.371	0.195	0.058
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-0.046	0.158	0.771
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.430*	0.182	0.019
	เคมี	-0.425*	0.155	0.006
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.342	0.199	0.086
วิทยาการคอมพิวเตอร์	วัสดุศาสตร์	-0.278	0.147	0.060
	คณิตศาสตร์	-0.325	0.167	0.052
	สถิติ	0.046	0.158	0.771
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.384*	0.152	0.012
	เคมี	-0.379*	0.117	0.001
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.296	0.172	0.085

ตาราง 44.5 (ต่อ)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เทคโนโลยีชีวภาพ	วัสดุศาสตร์	0.105	0.173	0.542
เคมี	คณิตศาสตร์	0.059	0.189	0.757
	สถิติ	0.430*	0.182	0.019
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.384*	0.152	0.012
	เคมี	0.004	0.148	0.976
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.087	0.194	0.653
	วัสดุศาสตร์	0.101	0.143	0.482
เทคโนโลยีสารสนเทศ	คณิตศาสตร์	-0.054	0.163	0.740
	สถิติ	0.425*	0.155	0.006
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.379*	0.117	0.001
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.004	0.148	0.976
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.083	0.168	0.623
	วัสดุศาสตร์	0.018	0.190	0.924
	คณิตศาสตร์	-0.029	0.206	0.890
	สถิติ	0.342	0.199	0.086
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.296	0.172	0.085
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.087	0.194	0.653
	เคมี	-0.083	0.168	0.623

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาสถิติมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย
เพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ
0.827 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความ
แปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย
 ชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่าง
 ระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่
 โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึง
 ทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัย
 รายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะ
 ส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ คือนักศึกษาสาขาวิชาสถิติ
 กับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ นักศึกษาสาขาวิชาสถิติกับนักศึกษาสาขาวิชาเคมี
 นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ และนักศึกษา
 สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับนักศึกษาสาขาวิชาเคมี

สมมติฐานที่ 19

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มี
 ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ
 ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มี
 ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มี
 ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 45 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่ระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
วิทยาศาสตร์	37	4.300	0.752	0.124
คณิตศาสตร์	26	4.228	0.770	0.151
สถิติ	30	4.122	0.506	0.092
วิทยาการคอมพิวเตอร์	71	4.202	0.867	0.103
เทคโนโลยีชีวภาพ	34	4.500	0.637	0.109
เคมี	84	4.481	0.737	0.080
เทคโนโลยีสารสนเทศ	24	4.462	0.934	0.191
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.363	6	299	0.229

45.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.066	6	1.011	1.739	0.112
ภายในกลุ่ม	173.830	299	0.581		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาสถิติมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.229 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.112 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย
ชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน มี
ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น
95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มี
ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มี
ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงผลการวิเคราะห์สาขาวิชาที่ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
วิทยาศาสตร์	37	4.331	0.676	0.111
คณิตศาสตร์	26	4.328	0.611	0.120
สถิติ	30	4.052	0.508	0.093
วิทยาการคอมพิวเตอร์	71	4.135	0.794	0.094
เทคโนโลยีชีวภาพ	34	4.465	0.618	0.106
เคมี	84	4.451	0.711	0.078
เทคโนโลยีสารสนเทศ	24	4.413	0.842	0.172
ผลรวม	306	4.312	0.714	0.042

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.729	6	299	0.627

46.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.925	6	1.154	2.329	0.033
ภายในกลุ่ม	148.208	299	0.496		
รวม	155.133	305			

46.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
วัสดุศาสตร์	คณิตศาสตร์	0.003	0.180	1.000
	สถิติ	0.278	0.173	0.858
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.196	0.143	0.929
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.134	0.167	0.996
	เคมี	-0.120	0.139	0.993
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.082	0.185	1.000
คณิตศาสตร์	วัสดุศาสตร์	-0.003	0.180	1.000
	สถิติ	0.275	0.189	0.907
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.193	0.161	0.964
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.137	0.183	0.997
	เคมี	-0.123	0.158	0.996
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.085	0.199	1.000
สถิติ	วัสดุศาสตร์	-0.278	0.173	0.858
	คณิตศาสตร์	-0.275	0.189	0.907
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-0.082	0.153	1.000
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.413	0.176	0.486
	เคมี	-0.398	0.150	0.317
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.360	0.193	0.745

ตาราง 46.4 (ต่อ)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
วิทยาการคอมพิวเตอร์	วัสดุศาสตร์	-0.196	0.143	0.929
	คณิตศาสตร์	-0.193	0.161	0.964
	สถิติ	0.082	0.153	1.000
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.330	0.147	0.538
	เคมี	-0.316	0.114	0.261
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.278	0.166	0.833
เทคโนโลยีชีวภาพ	วัสดุศาสตร์	0.134	0.167	0.996
	คณิตศาสตร์	-0.137	0.183	0.997
	สถิติ	0.413	0.176	0.486
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.330	0.147	0.538
	เคมี	0.014	0.143	1.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.052	0.188	1.000
เคมี	วัสดุศาสตร์	0.120	0.139	0.993
	คณิตศาสตร์	0.123	0.158	0.996
	สถิติ	0.398	0.150	0.317
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.316	0.114	0.261
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.014	0.143	1.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.038	0.163	1.000
เทคโนโลยีสารสนเทศ	วัสดุศาสตร์	0.082	0.185	1.000
	คณิตศาสตร์	0.085	0.199	1.000
	สถิติ	0.360	0.193	0.745
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.278	0.166	0.833
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.052	0.188	1.000
	เคมี	-0.038	0.163	1.000

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

46.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
วัสดุศาสตร์	คณิตศาสตร์	0.003	0.180	0.987
	สถิติ	0.278	0.173	0.109
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.196	0.143	0.171
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.134	0.167	0.423
	เคมี	-0.120	0.139	0.389
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.082	0.185	0.657
คณิตศาสตร์	วัสดุศาสตร์	-0.003	0.180	0.987
	สถิติ	-0.275	0.189	0.145
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.193	0.161	0.233
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.137	0.183	0.455
	เคมี	-0.123	0.158	0.438
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.085	0.199	0.617
สถิติ	วัสดุศาสตร์	-0.278	0.173	0.109
	คณิตศาสตร์	-0.275	0.189	0.145
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	-0.082	0.153	0.591
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.413*	0.176	0.020
	เคมี	-0.398*	0.150	0.008
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.360	0.193	0.063
วิทยาการคอมพิวเตอร์	วัสดุศาสตร์	-0.196	0.143	0.171
	คณิตศาสตร์	-0.193	0.161	0.233
	สถิติ	0.082	0.153	0.591
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.330*	0.147	0.025
	เคมี	-0.316*	0.114	0.006
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.278	0.166	0.096

ตาราง 46.5 (ต่อ)

สาขาวิชา(i)	สาขาวิชา(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เทคโนโลยีชีวภาพ	วัสดุศาสตร์	0.134	0.167	0.423
	คณิตศาสตร์	0.137	0.183	0.455
	สถิติ	0.413*	0.176	0.020
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.330*	0.147	0.025
	เคมี	0.014	0.143	0.920
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.052	0.188	0.781
เคมี	วัสดุศาสตร์	0.120	0.139	0.389
	คณิตศาสตร์	0.123	0.158	0.438
	สถิติ	0.398*	0.150	0.008
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.316*	0.114	0.006
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.014	0.143	0.920
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.038	0.163	0.816
เทคโนโลยีสารสนเทศ	วัสดุศาสตร์	0.082	0.185	0.657
	คณิตศาสตร์	0.085	0.199	0.671
	สถิติ	0.360	0.193	0.063
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	0.278	0.166	0.096
	เทคโนโลยีชีวภาพ	-0.052	0.188	0.781
	เคมี	-0.038	0.163	0.816

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาสถิติมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.627 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ คือนักศึกษสาขาวิชาสถิติกับนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ นักศึกษาสาขาวิชาสถิติกับนักศึกษสาขาวิชาเคมี นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับนักศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ และนักศึกษสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับนักศึกษสาขาวิชาเคมี

สมมติฐานที่ 21

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับบัญชีออมใจ

47.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.369	0.571	0.094
2.00 -2.49	53	4.157	0.864	0.119
2.50-2.99	120	3.981	0.849	0.078
มากกว่า 3.00	96	4.319	0.805	0.082
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

47.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.331	3	302	0.264

47.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.921	3	2.640	4.029	0.008
ภายในกลุ่ม	197.911	302	0.655		
รวม	205.832	305			

47.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.212	0.173	0.683
	2.50-2.99	0.389	0.152	0.091
	มากกว่า 3.00	0.050	0.157	0.992
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.212	0.173	0.683
	2.50-2.99	0.177	0.134	0.626
	มากกว่า 3.00	-0.162	0.139	0.713

ตาราง 47.4 (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.389	0.152	0.091
	2.00 -2.49	-0.177	0.134	0.626
	มากกว่า 3.00	-0.339*	0.111	0.027
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.050	0.157	0.992
	2.00 -2.49	0.162	0.139	0.713
	2.50-2.99	0.339*	0.111	0.027

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 47 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ สูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.264 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมากกว่า 3.00

สมมติฐานที่ 22

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.523	0.718	0.118
2.00 -2.49	53	4.233	0.791	0.109
2.50-2.99	120	4.114	0.852	0.078
มากกว่า 3.00	96	4.344	0.866	0.088
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

48.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.188	3	302	0.905

48.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.820	3	1.940	2.807	0.040
ภายในกลุ่ม	208.683	302	0.691		
รวม	214.503	305			

48.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.290	0.178	0.450
	2.50-2.99	0.409	0.156	0.080
	มากกว่า 3.00	0.179	0.161	0.745
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.290	0.178	0.450
	2.50-2.99	0.119	0.137	0.861
	มากกว่า 3.00	-0.111	0.142	0.894
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.409	0.156	0.080
	2.00 -2.49	-0.119	0.137	0.861
	มากกว่า 3.00	-0.230	0.114	0.255
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.179	0.161	0.745
	2.00 -2.49	0.111	0.142	0.894
	2.50-2.99	0.230	0.114	0.255

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

48.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.290	0.178	0.105
	2.50-2.99	0.409*	0.156	0.009
	มากกว่า 3.00	0.179	0.161	0.267
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.290	0.178	0.105
	2.50-2.99	0.119	0.137	0.387
	มากกว่า 3.00	-0.111	0.142	0.436
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.409*	0.156	0.009
	2.00 -2.49	-0.119	0.137	0.387
	มากกว่า 3.00	-0.230*	0.114	0.044

ตาราง 48.5 (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.179	0.161	0.267
	2.00 -2.49	0.111	0.142	0.436
	2.50-2.99	0.230*	0.114	0.044

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 48 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.905 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมากกว่า 3.00

สมมติฐานที่ 23

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.583	0.660	0.108
2.00 -2.49	53	4.269	0.762	0.105
2.50-2.99	120	4.178	0.777	0.071
มากกว่า 3.00	96	4.388	0.678	0.069
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

49.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.230	3	302	0.876

49.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.514	3	1.838	3.438	0.017
ภายในกลุ่ม	161.455	302	0.535		
รวม	166.969	305			

49.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.314	0.157	0.260
	2.50-2.99	0.405*	0.137	0.036
	มากกว่า 3.00	0.195	0.141	0.593
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.314	0.157	0.260
	2.50-2.99	0.090	0.121	0.905
	มากกว่า 3.00	-0.119	0.125	0.824
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.405*	0.137	0.036
	2.00 -2.49	-0.090	0.121	0.905
	มากกว่า 3.00	-0.210	0.100	0.225
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.195	0.141	0.593
	2.00 -2.49	0.119	0.125	0.824
	2.50-2.99	0.210	0.100	0.225

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 49 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.876 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99

สมมติฐานที่ 24

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 50 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.599	0.677	0.111
2.00 -2.49	53	4.277	0.867	0.119
2.50-2.99	120	4.240	0.752	0.069
มากกว่า 3.00	96	4.395	0.746	0.076
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

50.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.729	3	302	0.535

50.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.195	3	1.398	2.404	0.068
ภายในกลุ่ม	175.700	302	0.582		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 50 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.535 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.068 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย
พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.577	0.621	0.102
2.00 -2.49	53	4.272	0.771	0.106
2.50-2.99	120	4.190	0.722	0.066
มากกว่า 3.00	96	4.384	0.675	0.069
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

51.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.383	3	302	0.766

51.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.961	3	1.654	3.326	0.020
ภายในกลุ่ม	150.172	302	0.497		
รวม	155.133	305			

51.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.304	0.151	0.257
	2.50-2.99	0.387*	0.133	0.039
	มากกว่า 3.00	0.192	0.136	0.577
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.304	0.151	0.257
	2.50-2.99	0.082	0.116	0.919
	มากกว่า 3.00	-0.112	0.121	0.834

ตาราง 51.4 (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.387*	0.133	0.039
	2.00 -2.49	-0.082	0.116	0.919
	มากกว่า 3.00	-0.194	0.097	0.258
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.192	0.136	0.577
	2.00 -2.49	0.112	0.121	0.834
	2.50-2.99	0.194	0.097	0.258

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 51 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.766 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99

สมมติฐานที่ 26

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับบัญชีขอมใจ

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.396	0.675	0.111
2.00 -2.49	60	4.122	0.941	0.121
2.50-2.99	131	4.028	0.727	0.064
มากกว่า 3.00	78	4.316	0.899	0.102
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

52.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.488	3	302	0.218

52.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.334	3	2.111	3.196	0.024
ภายในกลุ่ม	199.498	302	0.661		
รวม	205.832	305			

52.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.274	0.170	0.458
	2.50-2.99	0.368	0.151	0.118
	มากกว่า 3.00	0.080	0.162	0.970
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.274	0.170	0.458
	2.50-2.99	0.094	0.127	0.907
	มากกว่า 3.00	-0.194	0.140	0.587
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.368	0.151	0.118
	2.00 -2.49	-0.094	0.127	0.907
	มากกว่า 3.00	-0.288	0.116	0.107
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.080	0.162	0.970
	2.00 -2.49	0.194	0.140	0.587
	2.50-2.99	0.288	0.116	0.107

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

52.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.274	0.170	0.108
	2.50-2.99	0.368*	0.151	0.015
	มากกว่า 3.00	0.080	0.162	0.622
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.274	0.170	0.108
	2.50-2.99	0.094	0.127	0.458
	มากกว่า 3.00	-0.194	0.140	0.166
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.368*	0.151	0.015
	2.00 -2.49	-0.094	0.127	0.458
	มากกว่า 3.00	-0.288*	0.116	0.014

ตาราง 52.5 (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.080	0.162	0.622
	2.00 -2.49	0.194	0.140	0.166
	2.50-2.99	0.288*	0.116	0.014

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 52 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจ สูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสม 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.218 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมูใจ แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบัญชีข้อมูใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบัญชีข้อมูใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 และนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

สมมติฐานที่ 27

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.514	0.776	0.128
2.00 -2.49	60	4.156	0.960	0.124
2.50-2.99	131	4.143	0.741	0.065
มากกว่า 3.00	78	4.402	0.888	0.101
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.448	3	302	0.229

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.403	3	2.134	3.097	0.027
ภายในกลุ่ม	208.100	302	0.689		
รวม	214.503	305			

53.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.358	0.174	0.237
	2.50-2.99	0.371	0.155	0.126
	มากกว่า 3.00	0.112	0.166	0.929
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.358	0.174	0.237
	2.50-2.99	0.013	0.129	1.000
	มากกว่า 3.00	-0.246	0.143	0.396
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.371	0.155	0.126
	2.00 -2.49	-0.013	0.129	1.000
	มากกว่า 3.00	-0.259	0.119	0.192
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.112	0.166	0.929
	2.00 -2.49	0.246	0.143	0.396
	2.50-2.99	0.259	0.119	0.192

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

53.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.358*	0.174	0.040
	2.50-2.99	0.371*	0.155	0.017
	มากกว่า 3.00	0.112	0.166	0.500
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.358*	0.174	0.040
	2.50-2.99	0.013	0.129	0.920
	มากกว่า 3.00	-0.246	0.143	0.085
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.371*	0.155	0.017
	2.00 -2.49	-0.013	0.129	0.920
	มากกว่า 3.00	-0.259*	0.119	0.030

ตาราง 53.4 (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.112	0.166	0.500
	2.00 -2.49	0.246	0.143	0.085
	2.50-2.99	0.259*	0.119	0.030

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 53 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสม 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.229 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 และนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 และนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.9 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

สมมติฐานที่ 28

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฃ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฃ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 54 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.586	0.746	0.123
2.00 -2.49	60	4.303	0.791	0.102
2.50-2.99	131	4.174	0.675	0.059
มากกว่า 3.00	78	4.408	0.763	0.086
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.289	3	302	0.833

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.976	3	1.992	3.737	0.012
ภายในกลุ่ม	160.993	302	0.533		
รวม	166.969	305			

54.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.283	0.153	0.331
	2.50-2.99	0.411*	0.136	0.029
	มากกว่า 3.00	0.177	0.146	0.687
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.283	0.153	0.331
	2.50-2.99	0.128	0.114	0.735
	มากกว่า 3.00	-0.105	0.125	0.872
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.411*	0.136	0.029
	2.00 -2.49	-0.128	0.114	0.735
	มากกว่า 3.00	-0.234	0.104	0.173
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.177	0.146	0.687
	2.00 -2.49	0.105	0.125	0.872
	2.50-2.99	0.234	0.104	0.173

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 54 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนสูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสม 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.833 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสมมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมช่วง 2.50 – 2.99

สมมติฐานที่ 29

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 55 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.538	0.697	0.115
2.00 -2.49	60	4.289	0.907	0.117
2.50-2.99	131	4.246	0.692	0.060
มากกว่า 3.00	78	4.436	0.791	0.090
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.891	3	302	0.446

55.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.481	3	1.160	1.986	0.116
ภายในกลุ่ม	176.415	302	0.584		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 55 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสม 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.446 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.116 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 56 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีความ
ประสิทธิผลสูง

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีความ ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	37	4.557	0.691	0.114
2.00 -2.49	60	4.290	0.797	0.103
2.50-2.99	131	4.192	0.642	0.056
มากกว่า 3.00	78	4.414	0.738	0.084
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.405	3	302	0.750

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.943	3	1.648	3.313	0.020
ภายในกลุ่ม	150.190	302	0.497		
รวม	155.133	305			

56.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.268	0.147	0.350
	2.50-2.99	0.365	0.131	0.054
	มากกว่า 3.00	0.143	0.141	0.792
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.268	0.147	0.350
	2.50-2.99	0.097	0.110	0.853
	มากกว่า 3.00	-0.124	0.121	0.789

ตาราง 56.4 (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.365	0.131	0.054
	2.00 -2.49	-0.097	0.110	0.853
	มากกว่า 3.00	-0.222	0.101	0.187
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.143	0.141	0.792
	2.00 -2.49	0.124	0.121	0.789
	2.50-2.99	0.222	0.101	0.187

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

56.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (i)	ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 -2.49	0.268	0.147	0.070
	2.50-2.99	0.365*	0.131	0.006
	มากกว่า 3.00	0.143	0.141	0.309
2.00 -2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.268	0.147	0.070
	2.50-2.99	0.097	0.110	0.376
	มากกว่า 3.00	-0.124	0.121	0.306
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.365*	0.131	0.006
	2.00 -2.49	-0.097	0.110	0.376
	มากกว่า 3.00	-0.222*	0.101	0.029
มากกว่า 3.00	น้อยกว่า 2.00	-0.143	0.141	0.309
	2.00 -2.49	0.124	0.121	0.306
	2.50-2.99	0.222*	0.101	0.029

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 56 พบว่ากลุ่มช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และช่วงเกรดเฉลี่ยภาค

การศึกษาสะสม 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.750 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมช่วง 2.50 – 2.99 และ นักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาสะสมมากกว่า 3.00

สมมติฐานที่ 31

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน

ตาราง 57 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับบัญชีออมใจ

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	76	4.224	0.870	0.100
บุตรคนกลาง	33	4.131	0.656	0.114
บุตรคนเล็ก	104	4.138	0.862	0.085
บุตรคนเดียว	93	4.158	0.796	0.083
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.751	3	302	0.522

57.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.381	3	0.127	0.187	0.905
ภายในกลุ่ม	205.451	302	0.680		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 57 พบว่าลำดับในครอบครัวเป็นบุตรคนโต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มบัญชีออมใจ สูงที่สุด และลำดับในครอบครัวบุตรคนกลาง มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.522 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.905 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 58 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	76	4.189	0.979	0.112
บุตรคนกลาง	33	4.364	0.752	0.131
บุตรคนเล็ก	104	4.189	0.824	0.081
บุตรคนเดียว	93	4.348	0.757	0.078
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.783	3	302	0.150

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.975	3	0.658	0.935	0.424
ภายในกลุ่ม	212.528	302	0.704		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 58 พบว่าลำดับในครอบครัวเป็นบุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และลำดับในครอบครัวบุตรคนโตและบุตรคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.150 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.424 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวต่างกัน มีกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 59 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
บุตรคนโต	76	4.248	0.697	0.080
บุตรคนกลาง	33	4.308	0.608	0.106
บุตรคนเล็ก	104	4.257	0.825	0.081
บุตรคนเดียว	93	4.417	0.715	0.074
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.139	3	302	0.333

59.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.642	3	0.547	1.000	0.393
ภายในกลุ่ม	165.327	302	0.547		
รวม	166.969	305			

จากตาราง 59 พบว่าลำดับในครอบครัวเป็นบุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และลำดับในครอบครัวบุตรคนโตและบุตรคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.333 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.393 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวต่างกัน มีกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 60 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	76	4.342	0.722	0.083
บุตรคนกลาง	33	4.298	0.710	0.124
บุตรคนเล็ก	104	4.252	0.818	0.080
บุตรคนเดียว	93	4.446	0.765	0.079
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.495	3	302	0.686

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.920	3	0.640	1.086	0.355
ภายในกลุ่ม	177.975	302	0.589		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 60 พบว่าลำดับในครอบครัวเป็นบุตรคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และลำดับในครอบครัวบุตรคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.686 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.553 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวต่างกัน มีภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 61 แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
บุตรคนโต	76	4.272	0.696	0.080
บุตรคนกลาง	33	4.310	0.632	0.110
บุตรคนเล็ก	104	4.251	0.773	0.076
บุตรคนเดียว	93	4.414	0.684	0.071
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.605	3	302	0.612

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.472	3	0.491	0.965	0.410
ภายในกลุ่ม	153.661	302	0.509		
รวม	155.133	305			

จากตาราง 61 พบว่าลำดับในครอบครัวเป็นบุตรคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และลำดับในครอบครัวบุตรคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.612 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.410 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็น ส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นบนฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็น ส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 62 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับบัญชีออมใจ

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	182	4.187	0.821	0.061
ญาติพี่น้อง	18	4.426	0.645	0.152
เฉพาะบิดา	17	4.255	0.750	0.182
เฉพาะมารดา	27	4.160	0.724	0.139
เพื่อน	34	4.000	1.018	0.175
คนเดียว	28	4.000	0.786	0.148
ผลรวม	306	4.164	0.821	0.047

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.449	5	300	0.814

62.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.138	5	0.628	0.929	0.462
ภายในกลุ่ม	202.694	300	0.676		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 62 พบว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ สูงที่สุด และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือเพื่อนและอาศัยอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.814 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.462 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงพื้นบนฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 63 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	182	4.282	0.855	0.063
ญาติพี่น้อง	18	4.407	0.844	0.199
เฉพาะบิดา	17	4.490	0.728	0.176
เฉพาะมารดา	27	4.235	0.583	0.112
เพื่อน	34	4.098	0.962	0.165
คนเดียว	28	4.060	0.832	0.157
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.660	5	300	0.654

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.410	5	0.682	0.969	0.437
ภายในกลุ่ม	211.093	300	0.704		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 63 พบว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือเฉพาะบิดา มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.654 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.437 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็น ส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็น ส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 64 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	182	4.366	0.747	0.055
ญาติพี่น้อง	18	4.690	0.559	0.132
เฉพาะบิดา	17	4.309	0.642	0.156
เฉพาะมารดา	27	4.179	0.668	0.129
เพื่อน	34	4.150	0.781	0.134
คนเดียว	28	4.012	0.756	0.143
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.630	5	300	0.677

64.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.991	5	1.398	2.622	0.024
ภายในกลุ่ม	159.978	300	0.533		
รวม	166.969	305			

64.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	-0.324	0.180	0.666
	เฉพาะบิดา	0.057	0.185	1.000
	เฉพาะมารดา	0.187	0.151	0.908
	เพื่อน	0.216	0.136	0.774
	คนเดียว	0.354	0.148	0.339
ญาติพี่น้อง	บิดาและมารดา	0.324	0.180	0.666
	เฉพาะบิดา	0.381	0.247	0.794
	เฉพาะมารดา	0.511	0.222	0.384
	เพื่อน	0.540	0.213	0.269
	คนเดียว	0.678	0.221	0.096
เฉพาะบิดา	บิดาและมารดา	-0.057	0.185	1.000
	ญาติพี่น้อง	-0.381	0.247	0.794
	เฉพาะมารดา	0.130	0.226	0.997
	เพื่อน	0.159	0.217	0.991
	คนเดียว	0.297	0.225	0.882

ตาราง 64.4 (ต่อ)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เฉพาะมารดา	บิดาและมารดา	-0.187	0.151	0.908
	ญาติพี่น้อง	-0.511	0.222	0.384
	เฉพาะบิดา	-0.130	0.226	0.997
	เพื่อน	0.030	0.188	1.000
	คนเดียว	0.167	0.197	0.982
เพื่อน	บิดาและมารดา	-0.216	0.136	0.774
	ญาติพี่น้อง	-0.540	0.213	0.269
	เฉพาะบิดา	-0.159	0.217	0.991
	เฉพาะมารดา	-0.030	0.188	1.000
	คนเดียว	0.138	0.186	0.990
คนเดียว	บิดาและมารดา	-0.354	0.148	0.339
	ญาติพี่น้อง	-0.678	0.221	0.096
	เฉพาะบิดา	-0.297	0.225	0.882
	เฉพาะมารดา	-0.167	0.197	0.982
	เพื่อน	-0.138	0.186	0.990

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

64.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	-0.324	0.180	0.074
	เฉพาะบิดา	0.057	0.185	0.758
	เฉพาะมารดา	0.187	0.151	0.216
	เพื่อน	0.216	0.136	0.114
	คนเดียว	0.354*	0.148	0.018
ญาติพี่น้อง	บิดาและมารดา	0.324	0.180	0.074
	เฉพาะบิดา	0.381	0.247	0.124
	เฉพาะมารดา	0.511*	0.222	0.022
	เพื่อน	0.540*	0.213	0.012
	คนเดียว	0.678*	0.221	0.002
เฉพาะบิดา	บิดาและมารดา	-0.057	0.185	0.758
	ญาติพี่น้อง	-0.381	0.247	0.124
	เฉพาะมารดา	0.130	0.226	0.566
	เพื่อน	0.159	0.217	0.463
	คนเดียว	0.297	0.225	0.187
เฉพาะมารดา	บิดาและมารดา	-0.187	0.151	0.216
	ญาติพี่น้อง	-0.511*	0.222	0.022
	เฉพาะบิดา	-0.130	0.226	0.566
	เพื่อน	0.030	0.188	0.876
	คนเดียว	0.167	0.197	0.397
เพื่อน	บิดาและมารดา	-0.216	0.136	0.114
	ญาติพี่น้อง	-0.540*	0.213	0.012
	เฉพาะบิดา	-0.159	0.217	0.463
	เฉพาะมารดา	-0.030	0.188	0.876
	คนเดียว	0.138	0.186	0.461

ตาราง 64.5 (ต่อ)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	-0.324	0.180	0.074
	ญาติพี่น้อง	-0.678*	0.221	0.002
	เฉพาะบิดา	-0.297	0.225	0.187
	เฉพาะมารดา	-0.167	0.197	0.397
	เพื่อน	-0.138	0.186	0.461

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 64 พบว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.677 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ คือนักศึกษามุสลิมที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือบิดามารดากับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว และนักศึกษามุสลิมที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้องกับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือเฉพาะมารดา และนักศึกษามุสลิมที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้องกับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือเพื่อน และนักศึกษามุสลิมที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้องกับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว

สมมติฐานที่ 39

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 65 แสดงผลการวิเคราะห์บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

65.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	182	4.414	0.780	0.058
ญาติพี่น้อง	18	4.495	0.589	0.139
เฉพาะบิดา	17	4.485	0.766	0.186
เฉพาะมารดา	27	4.170	0.533	0.103
เพื่อน	34	4.123	0.899	0.154
คนเดียว	28	4.080	0.727	0.137
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.170	5	300	0.324

65.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.065	5	1.213	2.093	0.066
ภายในกลุ่ม	173.831	300	0.579		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 65 พบว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.324 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือ χ^2 ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 66 แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	182	4.377	0.728	0.054
ญาติพี่น้อง	18	4.587	0.512	0.121
เฉพาะบิดา	17	4.387	0.681	0.165
เฉพาะมารดา	27	4.175	0.530	0.102
เพื่อน	34	4.115	0.795	0.136
คนเดียว	28	4.039	0.695	0.131
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.994	5	300	0.421

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.145	5	1.229	2.475	0.032
ภายในกลุ่ม	148.988	300	0.497		
รวม	155.133	305			

66.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	-0.210	0.174	0.917
	เฉพาะบิดา	-0.010	0.179	1.000
	เฉพาะมารดา	0.202	0.145	0.857
	เพื่อน	0.262	0.132	0.555
	คนเดียว	0.338	0.143	0.352
ญาติพี่น้อง	บิดาและมารดา	0.210	0.174	0.917
	เฉพาะบิดา	0.201	0.238	0.982
	เฉพาะมารดา	0.413	0.214	0.593
	เพื่อน	0.472	0.205	0.384
	คนเดียว	0.548	0.213	0.253
เฉพาะบิดา	บิดาและมารดา	0.010	0.179	1.000
	ญาติพี่น้อง	-0.201	0.238	0.982
	เฉพาะมารดา	0.212	0.218	0.967
	เพื่อน	0.272	0.209	0.890
	คนเดียว	0.347	0.217	0.765
เฉพาะมารดา	บิดาและมารดา	-0.202	0.145	0.857
	ญาติพี่น้อง	-0.413	0.214	0.593
	เฉพาะบิดา	-0.212	0.218	0.967
	เพื่อน	0.060	0.182	1.000
	คนเดียว	0.135	0.190	0.992
เพื่อน	บิดาและมารดา	-0.262	0.132	0.555
	ญาติพี่น้อง	-0.472	0.205	0.384
	เฉพาะบิดา	-0.272	0.209	0.890
	เฉพาะมารดา	-0.060	0.182	1.000
	คนเดียว	0.076	0.180	0.999

ตาราง 66.4 (ต่อ)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
คนเดียว	บิดาและมารดา	-0.338	0.143	0.352
	ญาติพี่น้อง	-0.548	0.213	0.253
	เฉพาะบิดา	-0.347	0.217	0.765
	เฉพาะมารดา	-0.135	0.190	0.992
	เพื่อน	-0.076	0.180	0.999

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

66.5 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดาและมารดา	ญาติพี่น้อง	-0.210	0.174	0.228
	เฉพาะบิดา	-0.010	0.179	0.958
	เฉพาะมารดา	0.202	0.145	0.165
	เพื่อน	0.262*	0.132	0.047
	คนเดียว	0.338*	0.143	0.019
ญาติพี่น้อง	บิดาและมารดา	0.210	0.174	0.228
	เฉพาะบิดา	0.201	0.238	0.400
	เฉพาะมารดา	-0.413	0.214	0.055
	เพื่อน	0.472*	0.205	0.022
	คนเดียว	0.548*	0.213	0.011
เฉพาะบิดา	บิดาและมารดา	0.010	0.179	0.958
	ญาติพี่น้อง	-0.201	0.238	0.400
	เฉพาะมารดา	0.212	0.218	0.332
	เพื่อน	0.272	0.209	0.195
	คนเดียว	0.347	0.217	0.110

ตาราง 66.5 (ต่อ)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เฉพาะมารดา	บิดาและมารดา	-0.202	0.145	0.165
	ญาติพี่น้อง	-0.413	0.214	0.055
	เฉพาะบิดา	-0.212	0.218	0.332
	เพื่อน	0.060	0.182	0.742
	คนเดียว	0.135	0.190	0.477
เพื่อน	บิดาและมารดา	-0.262*	0.132	0.047
	ญาติพี่น้อง	-0.472*	0.205	0.022
	เฉพาะบิดา	-0.272	0.209	0.195
	เฉพาะมารดา	-0.060	0.182	0.742
	คนเดียว	0.076	0.180	0.674
คนเดียว	บิดาและมารดา	-0.338*	0.143	0.019
	ญาติพี่น้อง	-0.548*	0.213	0.011
	เฉพาะบิดา	-0.347	0.217	0.110
	เฉพาะมารดา	-0.135	0.190	0.477
	เพื่อน	-0.076	0.180	0.674

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 66 พบว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.421 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่าไม่มี

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับอุปนิสัยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดย
 วิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาคณะ
 วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ คือนักศึกษานุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย
 เป็นส่วนใหญ่คือบิตรามราคา กับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือเพื่อน และนักศึกษานุคคลที่
 อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือบิตรามราคา กับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คน และ
 นักศึกษานุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้องกับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือ
 เพื่อน และนักศึกษานุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่คือญาติพี่น้องกับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็น
 ส่วนใหญ่คืออาศัยอยู่คนเดียว

สมมติฐานที่ 41

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/
 มารดาต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับ
 นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดา
 แตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดา
 แตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ แตกต่างกัน

ตาราง 67 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับบัญชีออมใจ

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/ มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	229	4.162	0.838	0.055
แยกกันอยู่	43	4.248	0.739	0.113
บิดา/มารดาเสียชีวิต	34	4.078	0.821	0.141
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.235	2	303	0.791

67.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.554	2	0.277	0.409	0.665
ภายในกลุ่ม	205.278	303	0.677		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 67 พบว่าบุคคลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ สูงที่สุด และสถานภาพของบิดา/มารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.791 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.665 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 68 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	229	4.229	0.885	0.058
แยกกันอยู่	43	4.364	0.701	0.107
บิดา/มารดาเสียชีวิต	34	4.304	0.663	0.114
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.921	2	303	0.148

68.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.756	2	0.378	0.536	0.586
ภายในกลุ่ม	213.747	303	0.705		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 68 พบว่าบุคคลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และสถานภาพของบิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.148 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวน

ของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.586 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 69 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/ มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	229	4.289	0.763	0.050
แยกกันอยู่	43	4.413	0.632	0.096
บิดา/มารดาเสียชีวิต	34	4.309	0.718	0.123
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.369	2	303	0.692

69.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.552	2	0.276	0.503	0.605
ภายในกลุ่ม	166.417	303	0.549		
รวม	166.969	305			

จากตาราง 69 พบว่าบุคคลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และสถานภาพของบิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.692 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.605 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 70 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	229	4.328	0.802	0.053
แยกกันอยู่	43	4.448	0.629	0.096
บิดา/มารดาเสียชีวิต	34	4.272	0.695	0.119
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.118	2	303	0.328

70.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.690	2	0.345	0.584	0.559
ภายในกลุ่ม	179.205	303	0.591		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 70 พบว่าบุคคลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และสถานภาพของบิดา/มารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.328 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.559 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 71 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/ มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	229	4.295	0.747	0.049
แยกกันอยู่	43	4.435	0.590	0.090
บิดา/มารดาเสียชีวิต	34	4.272	0.617	0.106
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.222	2	303	0.296

71.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.775	2	0.388	0.761	0.468
ภายในกลุ่ม	154.358	303	0.509		
รวม	155.133	305			

จากตาราง 71 พบว่าบุคคลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และสถานภาพของบิดา/มารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.296 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.468 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 72 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของบิดากับบัญชีออมใจ

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.281	0.869	0.092
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.188	0.644	0.161
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.217	0.777	0.115
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.067	0.883	0.125
เกษตรกร	64	4.057	0.813	0.102
รับจ้าง	14	4.048	0.537	0.143
พ่อบ้าน/ว่างงาน	1	5.000	-	-
อื่นๆ	26	4.141	0.870	0.171
ผลรวม	306	4.164	0.821	0.047

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.626 ^a	6	298	0.709

a = มี 1 กลุ่มที่ไม่ได้นำมาทดสอบความแปรปรวน

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.461	7	0.494	0.728	0.648
ภายในกลุ่ม	202.371	298	0.679		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 72 พบว่าบุคคลที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ สูงที่สุด รองลงมาอาชีพข้าราชการ และอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.709 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.648 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 73 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของบิดากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.382	0.814	0.086
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.208	0.595	0.149
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.348	0.798	0.118
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.093	0.909	0.128
เกษตรกร	64	4.130	0.953	0.119
รับจ้าง	14	4.167	0.931	0.249
พ่อบ้าน/ว่างงาน	1	4.667	-	-
อื่นๆ	26	4.346	0.585	0.115
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.914 ^a	6	298	0.485

a = มี 1 กลุ่มที่ไม่ได้นำมาทดสอบความแปรปรวน

73.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.665	7	0.666	0.946	0.471
ภายในกลุ่ม	209.838	298	0.704		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 73 พบว่าบุคคลที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยความสมคูลในการดำเนินชีวิตสูงสุด รองลงมาบิดามีอาชีพข้าราชการ และบิดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยความสมคูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.485 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.471 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมคูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 74 แสดงผลการวิเคราะห์ห่าชีพของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.417	0.730	0.077
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.286	0.518	0.130
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.297	0.742	0.109
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.275	0.787	0.111
เกษตรกร	64	4.194	0.782	0.098
รับจ้าง	14	4.095	0.602	0.161
พ่อบ้าน/ว่างงาน	1	3.583	-	-
อื่นๆ	26	4.465	0.745	0.146
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.297 ^a	6	298	0.938

a = มี 1 กลุ่มที่ไม่ได้นำมาทดสอบความแปรปรวน

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.747	7	0.535	0.977	0.448
ภายในกลุ่ม	163.222	298	0.548		
รวม	166.969	305			

จากตาราง 74 พบว่าบุคคลที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด และบิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.938 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.448 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 75 แสดงผลการวิเคราะห์ห่าชีพของบิดากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.447	0.745	0.079
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.354	0.648	0.162
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.364	0.710	0.105
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.267	0.785	0.111
เกษตรกร	64	4.283	0.862	0.108
รับจ้าง	14	4.071	0.974	0.260
พ่อบ้าน/ว่างงาน	1	5.083	-	-
อื่นๆ	26	4.301	0.620	0.122
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.680 ^a	6	298	0.666

a = มี 1 กลุ่มที่ไม่ได้นำมาทดสอบความแปรปรวน

75.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.122	7	0.446	0.752	0.628
ภายในกลุ่ม	176.773	298	0.593		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 75 พบว่าบุคคลที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมาบิดามีอาชีพข้าราชการ และบิดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.666 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

ระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.628 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 76 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของบิดากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.418	0.699	0.074
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.301	0.555	0.139
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.326	0.708	0.104
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	50	4.256	0.766	0.108
เกษตรกร	64	4.231	0.786	0.098
รับจ้าง	14	4.082	0.715	0.191
พ่อบ้าน/ว่างงาน	1	4.143	-	-
อื่นๆ	26	4.370	0.572	0.112
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.334 ^a	6	298	0.919

a = มี 1 กลุ่มที่ไม่ได้นำมาทดสอบความแปรปรวน

76.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.447	7	0.350	0.682	0.687
ภายในกลุ่ม	152.686	298	0.512		
รวม	155.133	305			

จากตาราง 76 พบว่าบุคคลที่บิดามีอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และบิดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.911 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ ค่า Sig. เท่ากับ 0.687 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 77 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพอของมารดากับบัญชีออมใจ

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.312	0.829	0.104
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	4.472	0.822	0.237
พนักงานบริษัทเอกชน	48	4.174	0.759	0.110
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	79	4.093	0.895	0.101
เกษตรกร	52	4.064	0.778	0.108
รับจ้าง	18	4.130	0.617	0.145
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	4.105	0.778	0.179
อื่นๆ	15	4.111	1.013	0.262
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.12	7	298	0.350

77.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.575	7	0.511	0.753	0.628
ภายในกลุ่ม	202.257	298	0.679		
รวม	205.832	305			

จากตาราง 77 พบว่าบุคคลที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ สูงที่สุด และบิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.350 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.628 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 78 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.344	0.787	0.099
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	4.222	0.821	0.237
พนักงานบริษัทเอกชน	48	4.333	0.814	0.117
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	79	4.241	0.935	0.105
เกษตรกร	52	3.974	0.863	0.120
รับจ้าง	18	4.389	0.769	0.181
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	4.421	0.607	0.139
อื่นๆ	15	4.356	0.791	0.204
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.683	7	298	0.686

78.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.916	7	0.845	1.207	0.298
ภายในกลุ่ม	208.587	298	0.700		
รวม	214.503	305			

จากตาราง 78 พบว่าบุคคลที่มีมารดาเมียอาชีพแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และบิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.686 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.298 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 79 แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.458	0.713	0.090
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	4.389	0.643	0.186
พนักงานบริษัทเอกชน	48	4.219	0.791	0.114
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	79	4.341	0.798	0.090
เกษตรกร	52	4.157	0.689	0.096
รับจ้าง	18	4.361	0.681	0.160
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	4.158	0.583	0.134
อื่นๆ	15	4.394	0.840	0.217
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.473	7	298	0.854

79.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.732	7	0.533	0.973	0.451
ภายในกลุ่ม	163.237	298	0.548		
รวม	166.969	305			

จากตาราง 79 พบว่าบุคคลที่มารดามีอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และบิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.854 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.451 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ

วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนคนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดา ต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 80 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของมารดาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.467	0.735	0.093
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	4.479	0.752	0.217
พนักงานบริษัทเอกชน	48	4.269	0.718	0.104
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	79	4.335	0.798	0.090
เกษตรกร	52	4.234	0.814	0.113
รับจ้าง	18	4.412	0.632	0.149
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	4.268	0.831	0.191
อื่นๆ	15	4.283	0.884	0.228
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.619	7	298	0.740

80.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.315	7	0.331	0.555	0.792
ภายในกลุ่ม	177.580	298	0.596		
รวม	179.895	305			

จากตาราง 80 พบว่าบุคคลที่มีมารดาเป็นอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และบิดามืออาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.740 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.792 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 81 แสดงผลการวิเคราะห์อาชีพของมารดาที่ระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่มี่
ประสิทธิผลสูง

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่มี่ ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.456	0.693	0.087
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	4.429	0.681	0.197
พนักงานบริษัทเอกชน	48	4.240	0.726	0.105
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	79	4.322	0.765	0.086
เกษตรกร	52	4.183	0.716	0.099
รับจ้าง	18	4.360	0.588	0.139
แม่บ้าน/ว่างงาน	19	4.198	0.603	0.138
อื่นๆ	15	4.324	0.772	0.199
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.378	7	298	0.915

81.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.876	7	0.411	0.804	0.584
ภายในกลุ่ม	152.257	298	0.511		
รวม	155.133	305			

จากตาราง 81 พบว่าบุคคลที่มารดามีอาชีพข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7
อุนิสิยพัฒนาสู่มี่ประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และบิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7
อุนิสิยพัฒนาสู่มี่ประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า
Sig. เท่ากับ 0.915 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0'
ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิสิยได้

ค่า Sig. เท่ากับ 0.584 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 56

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 82 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับบัญชีข้อมใจ

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	103	4.350	0.728	0.072
4 - 7 คน	99	4.024	0.767	0.077
8 คนขึ้นไป	104	4.115	0.926	0.091
ผลรวม	306	4.164	0.821	0.047

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.972	2	303	0.020

จากตาราง 82 พบว่าบุคคลที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 3 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจ สูงที่สุด และช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 - 7 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 57

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 83 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

83.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	103	4.408	0.657	0.065
4 - 7 คน	99	4.125	0.859	0.086
8 คนขึ้นไป	104	4.231	0.955	0.094
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

83.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.582	2	303	0.011

จากตาราง 83 พบว่าบุคคลที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 3 คน มีค่าเฉลี่ยความสมคูลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 - 7 คน มีค่าเฉลี่ยความสมคูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 58

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 84 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	103	4.481	0.654	0.064
4 - 7 คน	99	4.208	0.719	0.072
8 คนขึ้นไป	104	4.234	0.813	0.080
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.627	2	303	0.074

84.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.658	2	2.329	4.348	0.014
ภายในกลุ่ม	162.311	303	0.536		
รวม	166.969	305			

84.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท (i)	ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
0 - 3 คน	4 - 7 คน	0.273*	0.103	0.031
	8 คนขึ้นไป	0.247	0.102	0.053
4 - 7 คน	0 - 3 คน	-0.273*	0.103	0.031
	8 คนขึ้นไป	-0.026	0.103	0.968
8 คนขึ้นไป	0 - 3 คน	-0.247	0.102	0.053
	4 - 7 คน	0.026	0.103	0.968

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 84 พบว่าบุคคลที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 - 7 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 3 คน กับนักศึกษาที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 - 7 คน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 85 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

85.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	103	4.472	0.641	0.063
4 - 7 คน	99	4.210	0.786	0.079
8 คนขึ้นไป	104	4.329	0.848	0.083
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

85.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.839	2	303	0.023

จากตาราง 85 พบว่าบุคคลที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 3 คน มีค่าเฉลี่ยความสมมูลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 - 7 คน มีค่าเฉลี่ยความสมมูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 60

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบด้วยความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 86 แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

86.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 - 3 คน	103	4.460	0.592	0.058
4 - 7 คน	99	4.195	0.721	0.072
8 คนขึ้นไป	104	4.276	0.792	0.078
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

86.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.178	2	303	0.043

จากตาราง 86 พบว่าบุคคลที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 0 - 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 - 7 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 61

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 87 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับบัญชีออมใจ

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	85	4.04	0.872	0.095	0.451	0.098
ไม่เคยทำ	221	4.21	0.798	0.054		

จากตาราง 87 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.451 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 88 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	85	4.17	0.920	0.100	0.333	0.259
ไม่เคยทำ	221	4.29	0.805	0.054		

จากตาราง 88 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.333 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.259 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 89 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	85	4.15	0.833	0.090	0.030	0.017
ไม่เคยทำ	221	4.37	0.693	0.047		

จากตาราง 89 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.030 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 90 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	85	4.25	0.896	0.097	0.011	0.234
ไม่เคยทำ	221	4.37	0.712	0.048		

จากตาราง 90 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดย

พิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.234 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 91 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมกับระดับภาพรวม 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ประวัติ การทำงาน พิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผล สูง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	85	4.19	0.817	0.089	0.016	0.074
ไม่เคยทำ	221	4.36	0.665	0.045		

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษ เมื่อทดสอบความแปรปรวน
 โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า
 ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูล
 ทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality
 of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
 สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมี
 รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การ
 เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน
 จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 92 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับบัญชีออมใจ

ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	110	4.10	0.848	0.081	0.488	0.328
ไม่เคยทำ	196	4.20	0.806	0.058		

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ มากกว่านักศึกษาที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.488 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.328 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 93 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ๗	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	110	4.26	0.860	0.082	0.629	0.943
ไม่เคยทำ	196	4.25	0.829	0.059		

จากตาราง 93 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for

Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.629 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.943 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การ เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 94 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

ประเภทการเป็น ผู้ริเริ่ม ฯ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย กลุ่ม อุปนิสัย เพื่อชัย ชนะส่วน ตน	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	110	4.33	0.789	0.075	0.118	0.714
ไม่เคยทำ	196	4.30	0.712	0.051		

จากตาราง 94 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.118 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.714 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสิทธิภาพการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 95 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ๓	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	110	4.38	0.830	0.079	0.063	0.506
ไม่เคยทำ	196	4.32	0.732	0.052		

จากตาราง 95 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.506 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 96 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ๙	จำนวน	ค่าเฉลี่ยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	110	4.34	0.764	0.073	0.065	0.661
ไม่เคยทำ	196	4.30	0.685	0.049		

จากตาราง 96 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเป็น

ผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.065 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.661 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 97 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับบัญชีอ้อมใจ

ประสพ การณ์ใน การเข้า ร่วม กิจกรรม โดย สมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย บัญชีอ้อม ใจ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	155	4.25	0.782	0.063	0.302	0.054
ไม่เคยทำ	151	4.07	0.823	0.069		

จากตาราง 97 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.302 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.054 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมคูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 98 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	155	4.39	0.810	0.065	0.938	0.005
ไม่เคยทำ	151	4.12	0.848	0.069		

จากตาราง 98 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจ มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.932 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 99 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	155	4.40	0.703	0.056	0.759	0.021
ไม่เคยทำ	151	4.21	0.766	0.062		

จากตาราง 99 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.759 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย

โดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 100 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	155	4.43	0.746	0.060	0.815	0.032
ไม่เคยทำ	151	4.24	0.781	0.064		

จากตาราง 100 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.815 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 101 แสดงผลการวิเคราะห์ที่ประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับ
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ประสพ การณ์ใน การเข้า ร่วม กิจกรรม โดย สมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้ มี ประสิทธิผล สูง	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	155	4.40	0.675	0.054	0.685	0.023
ไม่เคยทำ	151	4.22	0.741	0.060		

จากตาราง 101 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยทำการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มี
ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำการเข้าร่วม
กิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of
Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.685 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง
ยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ
ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่ง
น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสพการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มี
ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วม
กิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน
จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตาราง 102 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับบัญชีออมใจ

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	9	3.259	1.211	0.404
ไม่เต็มใจ	11	3.818	0.603	0.182
เฉย ๆ	158	4.082	0.758	0.060
เต็มใจ	99	4.242	0.811	0.081
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.759	0.739	0.137
ผลรวม	306	4.165	0.822	0.047

102.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.418	4	301	0.228

102.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	20.6	4	5.15	8.369	0.000
ภายในกลุ่ม	185.232	301	0.615		
รวม	205.832	305			

102.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑(i)	ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.559	0.353	0.643
	เฉย ๆ	-0.823	0.269	0.055
	เต็มใจ	-0.983*	0.273	0.013
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.499*	0.299	0.000
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.559	0.353	0.643
	เฉย ๆ	-0.264	0.245	0.883
	เต็มใจ	-0.424	0.249	0.576
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.940*	0.278	0.024
เฉย ๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.823	0.269	0.055
	ไม่เต็มใจ	0.264	0.245	0.883
	เต็มใจ	-0.160	0.101	0.639
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.676*	0.158	0.001
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.983*	0.273	0.013
	ไม่เต็มใจ	0.424	0.249	0.576
	เฉย ๆ	0.160	0.101	0.639
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.516*	0.166	0.048
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.499*	0.299	0.000
	ไม่เต็มใจ	0.940*	0.278	0.024
	เฉย ๆ	0.676*	0.158	0.001
	เต็มใจ	0.516*	0.166	0.048

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 102 พบว่าบุคคลที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ สูงที่สุด และบุคคลที่ไม่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.228 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig.

เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจ แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบัญชีชื่อมใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ คือนักศึกษาที่ไม่มี ความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่ไม่มี ความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับ นักศึกษาที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่ไม่มี ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่ไม่มี ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่เฉยๆต่อกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่ความเต็มใจต่อกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

สมมติฐานที่ 77

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนิน ชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 103 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	9	3.333	1.258	0.419
ไม่เต็มใจ	11	4.061	0.611	0.184
เฉย ๆ	158	4.160	0.812	0.065
เต็มใจ	99	4.354	0.804	0.081
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.805	0.658	0.122
ผลรวม	306	4.256	0.839	0.048

102.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.393	4	301	0.236

103.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	19.197	4	4.799	7.397	0.000
ภายในกลุ่ม	195.306	301	0.649		
รวม	214.503	305			

103.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑(i)	ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑(j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.727	0.362	0.403
	เฉย ๆ	-0.827	0.276	0.064
	เต็มใจ	-1.020 *	0.280	0.011
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.471 *	0.307	0.000
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.727	0.362	0.403
	เฉย ๆ	-0.100	0.251	0.997
	เต็มใจ	-0.293	0.256	0.860
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.744	0.285	0.150
เฉย ๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.827	0.276	0.064
	ไม่เต็มใจ	0.100	0.251	0.997
	เต็มใจ	-0.193	0.103	0.479
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.644 *	0.163	0.004
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.020 *	0.280	0.011
	ไม่เต็มใจ	0.293	0.256	0.860
	เฉย ๆ	0.193	0.103	0.479
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.451	0.170	0.137
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.471 *	0.307	0.000
	ไม่เต็มใจ	0.744	0.285	0.150
	เฉย ๆ	0.644 *	0.163	0.004
	เต็มใจ	0.451	0.170	0.137

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

จากตาราง 103 พบว่าบุคคลที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และบุคคลที่ไม่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.403 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือนักศึกษาที่ไม่มี ความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่ไม่มี ความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และนักศึกษาที่เฉยๆต่อกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับนักศึกษาที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

สมมติฐานที่ 78

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ฅ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 104 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	9	3.389	1.503	0.501
ไม่เต็มใจ	11	3.939	0.543	0.164
เฉย ๆ	158	4.247	0.664	0.053
เต็มใจ	99	4.389	0.727	0.073
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.799	0.520	0.097
ผลรวม	306	4.309	0.740	0.042

104.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.447	4	301	0.000

จากตาราง 104 พบว่าบุคคลที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และบุคคลที่ไม่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 79

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 105 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม

105.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	9	3.435	1.462	0.487
ไม่เต็มใจ	11	3.879	0.807	0.243
เฉย ๆ	158	4.274	0.695	0.055
เต็มใจ	99	4.423	0.693	0.070
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.851	0.728	0.135
ผลรวม	306	4.338	0.768	0.044

105.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.883	4	301	0.004

จากตาราง 105 พบว่าบุคคลที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมสูงที่สุด และบุคคลที่ไม่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 80

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 106 แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

106.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ๑	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	9	3.429	1.447	0.482
ไม่เต็มใจ	11	3.918	0.613	0.185
เฉย ๆ	158	4.247	0.636	0.051
เต็มใจ	99	4.395	0.678	0.068
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.810	0.564	0.105
ผลรวม	306	4.312	0.713	0.041

106.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.464	4	301	0.000

จากตาราง 106 พบว่าบุคคลที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และบุคคลที่ไม่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 81

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีอารมณ์ แตกต่างกัน

ตาราง 107 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูงกับบัญชีออมใจ

ประสพ การณ์ในการ เรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผล สูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย บัญชีออม ใจ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	159	4.31	0.823	-0.065	0.827	0.001
ไม่เคยทำ	147	4.01	0.792	0.065		

จากตาราง 107 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยมีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยมี
ประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความ
แปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.827 ซึ่ง
มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวน
ของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for
Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น
จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสพการณ์ใน
การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสพการณ์ในการ
เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต
แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 108 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เลขทำ	159	4.43	0.807	0.064	0.914	0.000
ไม่เลขทำ	147	4.07	0.834	0.069		

จากตาราง 108 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.914 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ใน

การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมมูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 109 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	159	4.46	0.711	0.056	0.810	0.000
ไม่เคยทำ	147	4.14	0.738	0.061		

จากตาราง 109 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.810 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 84

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 110 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูงกับระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประเภท การดำเนินการ เรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย พัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิผล สูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย กลุ่ม อุปนิสัย เพื่อชัย ชนะใน สังคม	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	159	4.48	0.708	0.056	0.300	0.001
ไม่เคยทำ	147	4.19	0.804	0.066		

จากตาราง 110 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่ม
นักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อ
ทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.300 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย
พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่
โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการ
เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้
ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 111 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2-tailed ของ Equal variances assumed)
เคยทำ	159	4.45	0.679	0.054	0.800	0.000
ไม่เคยทำ	147	4.16	0.721	0.059		

จากตาราง 111 พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.800 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเอง ส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ตาราง 112 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเอง ส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยตนเองในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
บัญชีอารมณ์	0.010	0.017
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	-0.003	0.005
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	-0.056	-0.060
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0.025	0.002
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.021	-0.030
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.019	0.018
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเรา	-0.014	0.022
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	-0.029	-0.036
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	-0.010	0.001
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองส่วนตน	-0.048	-0.058
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคม	-0.046	-0.019
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	-0.007	-0.014

*ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 (2-Tailed)

จากตาราง 112 พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับบัญชีข้อมใจ
 อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 4 การคิด
 แบบชนะ/ชนะ เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับบัญชีข้อมใจ
 ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบ
 ชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่
 เสมอ แต่ไม่มีคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

**ส่วนที่ 4 ข้อมูลความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูง ที่มีต่อบัญชีข้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7
 อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผล
 สูง**

ข้อมูลความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มี
 ประสิทธิภาพสูง ที่มีต่อบัญชีข้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7
 อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผล
 สูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) จำแนกรายละเอียดของ
 สมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐาน

ผู้ทำการศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการ
 เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจ ความสมดุลของการ
 ดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม
 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ
 ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยแตกต่างกัน

ตาราง 113 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงกับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
บัญชีอ้อมใจ	เคย	159	4.31	0.827	0.001	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.01			
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	เคย	159	4.43	0.914	0.000	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.07			
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ	เคย	159	4.47	0.936	0.007	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.21			

ตาราง 113(ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบ การณ์ในการ เรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย พัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิผล สูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ระดับ อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
อุปนิสัยที่ 2 การ เริ่มต้นด้วยจุดหมาย ในใจ	เคย	159	4.44	0.581	0.000	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.08			
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่ สำคัญก่อน	เคย	159	4.35	0.869	0.008	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.08			
อุปนิสัยที่ 4 การคิด แบบชนะ/ชนะ	เคย	159	4.58	0.528	0.006	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.30			
อุปนิสัยที่ 5 การ เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	เคย	159	4.43	0.699	0.016	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.19			
อุปนิสัยที่ 6 การ ผนึกพลังประสาน ความต่าง	เคย	159	4.31	0.117	0.010	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.06			
อุปนิสัยที่ 7 การลับ เลื่อยให้คมอยู่เสมอ	เคย	159	4.58	0.032	0.000	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.21			
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย ชนะส่วนตน	เคย	159	4.46	0.810	0.000	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.14			

ตาราง 113(ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบ การณ์ในการ เรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผล สูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ระดับ อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย ชนะในสังคม	เคย	159	4.48	0.300	0.001	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.19			
ภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	เคย	159	4.45	0.800	0.000	แตกต่าง
	ไม่เคย	147	4.16			

จากตาราง 113 พบว่า คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equality of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นการทดสอบอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้ยอมอยู่เสมอบอกว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันในการทดสอบกับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้ยอมอยู่เสมออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับมากกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงในทุกระดับอุปนิสัย โดยเมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า Sig.2- tailed ของ Equal variances assumed) น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 แล้วพบว่าทุกระดับอุปนิสัยมีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด ดังนั้นประสบการณ์ในการ

เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย
แตกต่างกัน โดยผู้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมี
ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved